

Nr 65.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1922 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 52 och 168 §§ i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse jämte en i ämnet väckt motion.

I en till riksdagen den 21 mars 1922 avlåten proposition, nr 205, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 52 och 168 §§ i lagen den 22 juni 1911 (nr 74) om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att andra stycket av 52 § och andra stycket av 168 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse skola hava följande ändrade lydelse:

52 §.

En och samme insättares tillgodohavande på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning må icke annorledes än genom upplåpen

räntas läggande till kapitalet ökas utöver sex tusen kronor. Bankaktiebolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnat öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgiva utbetalning utan avvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, varom ovan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshavaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

168 §.

En och samme insättares tillgodohavande på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver sex tusen kronor. Solidariskt bankbolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnat öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgiva utbetalning utan avvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, varom ovan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshavaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1923.

Förslaget har föranletts av en utav *svenska bankföreningens styrelse* gjord framställning, däri hemställts, att det i 52 och 168 §§ i lagen om bankrörelse föreskrivna maximibeloppet måtte höjas från 3,000 kronor till 6,000 kronor. Över denna framställning har utlåtande avgivits av *bank- och fondinspektionen*, som förklarar sig icke hava något att invända mot förslaget.

Beträffande propositionens innehåll i övrigt får utskottet hänvisa till densamma.

Motion II:288. I samband härmed har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herr *Olsson* i Ramsta jämte två av kammarens övriga ledamöter väckt motion, nr 288, däri yrkats avslag å Kungl. Maj:ts proposition

i den del, som avser höjande av nuvarande insättningsmaximum å bankbolagens sparkasseräkningar utöver vad som för närvarande är fastställt, men däremot hemställts om bifall till sådan ändring av ifrågavarande lagrum, att fastställt insättningsmaximum må genom upplupen räntas läggande till kapitalet kunna överskridas.

Beträffande motiveringen för detta yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Föreliggande förslag avser en fördubbling av det högsta å sparkasseräkning och andra liknande räkningar insatta belopp, å vilket enligt gällande lag ränta må gottgöras en och samma person, varjämte i anslutning till den formulering, motsvarande bestämmelse erhållit i det av Kungl. Maj:t till innevarande års riksdag avlåtna förslaget till lag om sparbanker, föreslagits, att den sålunda fastställda maximigränsen må kunna överskridas genom upplupen räntas läggande till kapitalet.

Utskottet.

En höjning av maximigränsen för bankernas ifrågavarande inlåningsrätt synes utskottet med hänsyn till penningvärdets fall vara befogad, och har utskottet icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts i sådant hänseende framställda förslag. Utskottet har sålunda icke kunnat biträda motionärernas yrkande i denna del.

Beträffande förslaget, att insättningsmaximum skulle få överskridas, genom upplupen räntas läggande till kapitalet, vilket förslag även upptagits i motionen, har utskottet ej funnit anledning till erinran.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med avslag å förevarande motion II: 288, i vad den skiljer sig från Kungl. Maj:ts förslag, må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 205.

Stockholm den 26 maj 1922.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar Lindley, Öhngren, Walles, Strömberg, Vindahl,
Malmberg, Andersson i Hägelåkra och Bodin samt
av andra kammaren: herrar Kristensson, Gustafsson i Örebro, Borggren,
Janson i Kungsör, Bäcklund, Sommelius, Kloo och Strindlund.

Reservationer:

av herr Kristensson;
samt av herrar Janson i Kungsör, Bäcklund och Kloo, vilka yrkat, att
förslaget skulle erhålla följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 52 och 168 §§ i lagen den 22 juni 1911 (nr 74)
om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att andra stycket av 52 § och andra stycket av
168 § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse skulle hava följande ändrade
lydelse:

52 §.

En och samma insättares tillgodohavande på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver *tre* tusen kronor. Bankaktiebolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnat öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgifva utbetalning utan avvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, varom ovan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshavaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

168 §.

En och samme insättares tillgodohavande på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver *tre* tusen kronor. Solidariskt bankbolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnat öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgiva utbetalning utan avvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, varom ovan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshavaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1923.
